

конкуренстоспроможні товари та послуги, з одночасним підвищенням рівня життя населення та економічним розвитком території.

Успішний розвиток території неможливий без збалансованої політики органів влади.

*О. О. Куришко, канд. екон. наук,
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”*

КОРИГУВАННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ УКРАЇНИ

Інтернаціоналізація світової економіки, глобалізація фінансових систем, активізація транскордонного переміщення коштів, поява нових інструментів і методів проведення фінансових операцій призводять до збільшення обсягів легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. Для протидії даним процесам у кожній країні формуються національні системи фінансового моніторингу. В сучасних умовах національна система фінансового моніторингу України має ряд системних недоліків щодо фінансового, кадрового, інформаційного, методичного, нормативно-правового забезпечення, що призводить до зростання ризиків використання країни, фінансових установ та їхніх клієнтів у процесах легалізації незаконних активів.

У сучасних умовах внаслідок розвитку інформаційних систем і технологій, зростання доступу клієнтів до нових видів і форм трансформації активів, збільшення клієнтської бази та обсягів операцій динамічно зростає загроза використання небанківських установ для організації процесу легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, або фінансування тероризму. Для забезпечення побудови ефективної системи фінансового моніторингу на рівні окремої фінансово-кредитної установи пропонується проводити комплексний фінансово-економічний аналіз з метою виявлення нетипових характеристик за клієнтами, операціями, територіями і в подальшому визначати причини їх відхилення від норми.

Для усунення недоліків організації внутрішнього фінансового моніторингу в регіональних структурних підрозділах фінансових установ необхідним є забезпечення реалізації принципу незалежності відповідального працівника та посилення організації внутрішнього фінансового моніторингу на рівні територіальних структурних організацій. Потребує вдосконалення інституційна модель національної системи фінансового моніторингу. Тому запропоновано реформування окремого інституту підрозділу фінансової розвідки – Державної служби фінансового

моніторингу України, яка буде реалізовувати функції підрозділу фінансової розвідки, що надасть змогу побудувати правоохоронну модель фінансового моніторингу, яка згідно зі світовим досвідом є найбільш ефективною. Для оцінки можливості участі ініціатора фінансової операції у процесі легалізації доходів запропоновано бальну систему оцінки ділової репутації клієнта фінансової установи, що ґрунтується на узагальненні інформації про його діяльність, фінансовий стан, керівників, засновників та інсайдерів, взаємовідносини з банками, контрагентами, державними органами контролю у сфері податків і зборів.

Запропонована система взаємодії суб'єктів фінансового моніторингу та підрозділу фінансової розвідки Державної служби фінансового моніторингу України дозволить найбільш ефективно використовувати механізм координації діяльності суб'єктів фінансового моніторингу в Україні. У підрозділі розглянуто стратегію розвитку національної системи фінансового моніторингу в Україні. Ефективним заходом з підвищення результативності та керованості механізму координації діяльності як системи національної протидії та запобігання легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, є узагальнення функцій регулювання та нагляду у сфері фінансового моніторингу в рамках Державної служби фінансового моніторингу України як єдиного мегарегулятора. Це дасть змогу координувати процеси планування, управління, мотивації та контролю під час реалізації заходів з фінансового моніторингу всім фінансовим установам та іншим суб'єктам господарювання як на рівні державного, так і первинного фінансового моніторингу.

*І. В. Лопаткіна, канд. екон. наук,
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”*

КОНЦЕПЦІЯ ВЛАСНОСТІ ЯК АСПЕКТ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ

Концепція власності є основоположною в теорії економіки (політичній економії). Власність, як категорія, уособлює єдність економічного та юридичного її трактування. Така єдність логічна, необхідна. Але юридичними нормами не охоплюється і не може охоплюватися вся багатогранність цього надзвичайно складного з економічної точки зору концепту людських відносин. У понятті “власність” сконцентровані побутові уявлення про сутність цього явища і відносини, що ним опосередковуються. Власність відображає ментальні риси суспільства. Через систему відносин власності проявляються фундаментальні характеристики самосвідомості особистості. Власність виокремлює ролі суб'єктів економіки, формує певні відносини, які є специфічними. Таким